

Socialministeriet
Att. Peter Juul
Holmens Kanal 22
1060 København K

HØRING OVER UDKAST TIL LOVFORSLAG TIL ÆNDRING AF LOV OM SOCIAL SERVICE MV.

D. 03. 12. 2003.

Børnerådet takker for det tilsendte forslag til lov om ændring af lov om social service og lov om påligningen af indkomstskat til staten (Forbedringer af ledsagerordningen, præcisering af kvindekrisecentrenes virksomhed og indførelse af hjemmel til at drive døgnhuse m.v.) og fremsender hermed sine bemærkninger til de første to delelementer af lovforslaget. Børnerådet har ingen kommentarer til de sidste 3 delelementer af lovforslaget, idet disse emner ligger uden for Børnerådets mandat.

1. Udvidelse af ledsagerordningen.

Børnerådet bifalder at regeringen med lovforslaget nu forbedrer ledsagerordningen, således at også unge handicappede mellem 16 og 18 år får ret til ledsagelse med tilskud på op til 15 timer om måneden, på samme måde som voksne handicappede.

Børnerådet finder dog, at også børn under 16 år bør have ret til ledsagelse på samme vilkår som de større børn, idet behovet for at komme ud og opleve verden ikke er mindre selvom børnene er yngre.

Yderligere finder Børnerådet, at det er meget beklageligt, at ikke også unge handicappede, der er anbragt udenfor hjemmet på døgninstitution, i familiepleje eller opholdssted, er omfattet af lovforslaget. Selvom der eksisterer en mulighed for, at de unge anbragte handicappede kan få bevilliget ledsagelse som en del af behandlingsindsatsen, hvis den bevilliges i forbindelse med visitationen, viser praksis at denne mulighed sjældent bruges til at bevillige individuel ledsagelse til deltagelse i kultur- og fritidsaktiviteter el. lign. Da formålet med lovforslaget bl.a. er at øge unge handicappedes muligheder for deltagelse i kultur- og fritidsaktiviteter, vil Børnerådet anbefale, at reglerne ændres til også at omfatte unge anbragte handicappede.

2. Præcisering af kvindekrisecentrenes virksomhed

Krisecentrene huser børn, hvis hele livsfundament vakler som følge af kaotiske hjemlige forhold, og hvis velfærd og udvikling er traumatiseret af deres oplevelser, de fleste med vold udøvet mod moderen, en del

også som voldsofre selv.

Børnerådet hilser det derfor som udgangspunkt velkommen, at der med lovændringen udformes en særlig bestemmelse for kvindekrisecentrene, og at der dermed sættes fokus på centrenes virksomhed over for såvel voldsramte kvinder som deres børn.

Børnerådet finder det imidlertid påfaldende, at det af afsnittet "Økonomiske og administrative konsekvenser" (si. 9) fremgår, at forslaget ikke får økonomiske konsekvenser for de kommunale parter. Denne konstatering harmonerer dårligt med det arbejde, der ifølge forslagets kommentar si. 6 forestår med fastsættelse af kvalitetsstandarder for centrene. Skal dette udviklingsarbejde tages seriøst og få konsekvenser af blivende værdi, forekommer det nyttesløst på forhånd at fastslå, at det ikke må kræve ressourcer. Rådet foreslår derfor en formulering af teksten si. 6, der ikke udelukker en øget ressourceanvendelse, efter at der er fastsat krav til virksomheden på centrene.

En del voksne undervurderer betydningen af omsorgen for børnene på centrene, fordi de oplever det som et appendiks til virksomheden for kvinderne. Børnerådet ser derfor frem til det omtalte udviklingsarbejde, i det håb, at omsorgen for børnene vil få en selvstændig og tilbundsgående behandling. Det bør derfor fremgå af den omtalte bekendtgørelse (forslagets si. 6), at den samfundsmæssige forståelse af fænomenet er præget af et helhedssyn, der omfatter såvel børn, mødre som voldelige fædre/mænd.

Med venlig hilsen

Klaus Wilmann, formand for Børnerådet
Bente Ingvarsen, sekretariatschef